

[Harald Nielsen.]

at faa at vide, med hvilken Begrundelse man nu har besluttet sig til, at disse Transmissioner, som mange var meget stærkt interesserede i, ikke længere eller i hvert Fald ikke foreløbig skal finde Sted.

I denne Forbindelse er der ogsaa Grund til at nævne det meget ejendommelige, at man alligevel fik en Transmission, men ganske vist paa den mærkelige Maade, at der blev taget Staalbaandsoptagelse, som saa senere gik ud i Radioen, og hvor man hørte et Svar, som den ene Part i en Strid havde givet, medens man ikke havde faaet Modpartens Indlæg transmitteret.

Det vilde ogsaa være interessant, om det høje Tings Formand, det ærede Medlem Hr. Bomholt, et Øjeblik vilde forlade sit Sæde og gaa over paa denne Plads og redogøre for, hvorledes saadan noget kan foregaa. Nu hører jeg ganske vist bagefter, at dette henhører under Pressens Radioavis, og at det er en fuldstændig enevældig Institution, som ingen anden har noget at sige over. Men jeg kan ikke rigtig tro, at det er Tilfældet; i hvert Fald maa det jo være saaledes, at dette høje Tings Formand har Afgørelsen med Hensyn til, hvem der kan komme herind med sin Mikrofon og foretage Optagelser, og hvem der ikke kan gøre det.

Endvidere er det blevet meddelt mig — og det vilde ogsaa interessere mig, om det høje Tings Formand, det ærede Medlem Hr. Bomholt, vilde udtale sig herom —, at Pressens Radioavis havde faaet udtrykkelig Besked om, at hvis de optog noget og sendte det ud, maatte det ikke være noget, der indeholdt polemiske Bemærkninger. Alle, der hørte Udsendelsen, ved, at den kun indeholdt de polemiske Bemærkninger, og jeg kan da ikke rigtig tænke mig, at det kan være saaledes, at Redaktøren af Pressens Radioavis ikke alene ikke i mindste Maade behøver at rette sig efter de Beslutninger, Radiofonien træffer med Hensyn til Transmissionerne fra dette høje Ting, men heller ikke behøver at rette sig efter de Aftaler, man træffer med dette høje Tings Formand. Hvis det virkelig skulde være Tilfældet, at han har en saa enevældig Stilling, synes jeg, det er paa høje Tid, at man ser sig om efter en Mand, der bedre forstaar af egen Drift at optræde politisk mere neutralt.

Der kunde ogsaa nævnes andre Ting end dem, jeg her har fremført. Man kunde saaledes bl. a. nævne Radioens Grundbøger, der jo kritiseres og diskuteres overmaade stærkt, uden at man egentlig er klar over,

hvem der har Ansvar for disse Grundbøger, om det er de Folk, der har skrevet dem og udsendt dem, eller om det er et Udvalg inden for Radiofonien, eller hvem det i det hele taget er.

Sluttelig skal jeg vende mig til Radioraadets Formands Udtalelse om, at Radioen nu skal gøres til en farlig Radio. Hvis man hermed kun har tænkt paa, at Radioen nu for Alvor skal til at sætte Problemer under Debat, skal jeg ikke have det mindste at indvende derimod, vel at mærke under den Forudsætning, at man sørger for, at Meningsbrydningen kommer til at foregaa fuldstændig frit paa lige Vilkaar, og saaledes at alle Synspunkter kommer frem og faar en fair Chance for at komme til Udtryk. Men sørger man ikke for det, faar Debatten i Radioen om Problemer snart Slagside, saa antager Radioudsendelserne Karakteren af ensidig Propaganda, og saa bliver Radioen i allerdaarligste Forstand en farlig Radio.

Jeg synes, man kan paapege Tendenser i Retning af en ensidig Favorisering af visse Synspunkter. Faren for en saadan Udvikling vilde forebygges, hvis Radioraadet blev et virkelig folkevalgt Raad. Som det nu er, er nogle af dets Medlemmer valgt af Lytterforeningerne, andre er valgt af de politiske Partier paa Rigsdagen, og atter andre er sat ind af Ministeriet, og Forhandlingerne foregaa — i Modsetning til Forhandlingerne i andre offentlige Raad — for fuldstændig lukkede Døre. Hvis man fik et virkelig folkevalgt Raad, valgt af alle licensbetalende Lyttere, vilde man, tror jeg, faa et Radioraad, som vilde være mere lydært over for Kritik af de Udsendelser, der forekommer.

Derfor kunde jeg sluttelig samle mine Betragtninger i et personligt Ønske om, at den højtærede Minister tager hele Radiolovgivningen op til Overvejelse med det Formaal for Øje at finde frem til en saadan Opbygning af Radiofoniens Organisation, at det virkelig bliver muligt at placere Ansvar for det, der foregaa, og saaledes at der skabes større Lydhørhed hos Ledelsen over for den berettigede Kritik, som Tid efter anden kommer frem, og hvorpaa jeg her har givet en ganske lille Mundsmag.

Axel Kristensen: Da det forekommer mig meget væsentligt, at der ikke opstaar Misforstaaelser med Hensyn til vor valutamæssige Stilling, vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger til, hvad der herom er sagt her i Tinget.

Fra de højtærede Ministres Side er det nogle Gange nævnt, at der i indeværende Aar skulde være et Valutaforbrug paa ca.